

Pocainta

Cristian Del Nor

Pocainta !

Unde să strig să nu m-audă nimeni
Și-un' să plâng fără lacrimi să se vadă
Să mă transform și să mă pierd în oameni
Ca ploaia-n rău să mă preling pe stradă
Să-mi plâng durerea-n liniștea amară
Să țin prelung într-o tăcere mare
Să nu știu când e dimineață sau e seară
Lumea nu știe e , nepăsătoare
Ah Doamne , cum de n-am știut că roata
Ce s-a nvrătit de când am luat ființă
A mers pe drumuri noroiate, după gloata
Ne-nțelegând ce-i Sfânta pocaintă
Și-acum când îmi privesc sfârșitul
Regret profund că n-am urmat cărarea
Pe care tu m-ai așezat de la-nceputul
Calătoriei , dându-mi binecuvântarea !